

Гурко съ Казанлъжскитѣ и Хаинкюйскитѣ си войски.... Но смѣткитѣ и кроежитѣ на бѣли книги обикновенно не са спосрѣщатъ съ дѣйствителността.

На 18 сутриньта Гурко билъ срѣщу Ени-Загра отъ лѣва страна. Боя са поченжлъ; най-напредъ артиллериститѣ открили огънь. Турцитѣ, които били расположени вжтрѣ въ града, отговаряли изъ 4—5 топа и канонадата била твърдѣ жива; рускитѣ войски отивали къмъ града все отъ страни. Гранатитѣ на неприятеля падали все подалечъ и по далечъ. Солдатитѣ Руси са шегували надъ далекъ хвърляющитѣ турски топове, които биели задъ цѣпъта. Рускитѣ артиллериисти мѣряли на мѣсто, все въ къщята, дѣто били турцитѣ; скоро пламнжлъ огънь на нѣколко мѣста; димъ на кълба все гжетъ и гжетъ покривалъ града. На дѣсно отъ Казанлъжскитѣ войски кавалерията, посрѣщнжта отъ градъ турски гранати, била принудена да са оттегли. Черкзитѣ я подгонили; кавалерията впрочемъ не са оставила да я преслѣдва неприятеля; смѣлитѣ драгуни са повърнжли назадъ и ударили върху черкзитѣ съ шашки. Распалена борба са заловила; черкзитѣ не удържали, ударили на бѣгъ и драгунитѣ като сж увлекли отъ гонението още единъ пжтъ подпаднжли подъ гранатния огънь.

Гурко далъ заповѣдъ на 14-й стрѣлкови баталионъ да удари напредъ. Боя непреставалъ; града продължавалъ да гори, запалили са и станцията, задимѣли и вагонитѣ, въ които турцитѣ живѣли намѣсто бараки и шатри, но тѣ не мисляли да са пооттеглятъ отъ мѣстата си. Забѣлжжено било само, какъ единъ дългъ тѣхенъ обозъ са помъкнжлъ къмъ Одринъ. Въ това време на дѣсно отъ града изведнжжъ са раздалъ вика *ура!* то било 16 баталионъ, който безъ да гръмне, отъ 800 стѣпки сж впуснжлъ съ штикове; турцитѣ са пооплашили, стрѣлцитѣ на 16 баталионъ съ страшень викъ сж ру-